

بررسی میزان کارایی دروس عملی مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی در مرتفع کردن نیازهای این درس از دیدگاه دبیران تربیت بدنی

رضا فرجی^۱، رضا صادقی^{۲*}

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۷/۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۲/۴)

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی میزان کارایی دروس عملی مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی در مرتفع کردن نیازهای این درس از دیدگاه دبیران تربیت بدنی می باشد. پژوهش حاضر از نوع توصیفی - مقایسه ای می باشد که جامعه آماری آن را کلیه دبیران تربیت بدنی سطح شهر تبریز تشکیل می دادند که تعداد آن ها برابر با ۶۵۰ نفر می باشد. بر اساس جدول کرجسای و مورگان حجم نمونه آماری ۲۴۵ نفر مشخص گردید که ۲۲۳ پرسش نامه به درستی برگشت داده شد. نمونه گیری به صورت خوشه ای - تصادفی و با توجه به نسبت دبیران شاغل در هر ناحیه انجام پذیرفت. از آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد، نمودارها و جداول) و آمار استنباطی (آزمون t تک متغیره) جهت تحلیل داده ها استفاده شد. از پرسش نامه محقق ساخته که دارای ۲۹ گویه بود، به منظور جمع آوری اطلاعات پژوهش استفاده گردید که پایایی سؤالات پرسش نامه از طریق آلفای کرونباخ و با اجرای مطالعه راهنما ۰/۷۲ به دست آمد و روایی آن به صورت صوری و محتوایی به تائید ۸ نفر از صاحب نظران و متخصصان تربیت بدنی رسید. یافته ها نشان داد که بین میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس از نظر دبیران تربیت بدنی تفاوت وجود دارد. همچنین دروس عملی دوره کارشناسی در مرتفع کردن نیازهای درس تربیت بدنی در مدارس کافی نمی باشد و پاسخگوی این امر نیست و میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در بین دبیران تربیت بدنی متفاوت بوده و نشان از ناکافی بودن و عدم تناسب تعداد دروس و واحدهای ارائه شده برای دبیران تربیت بدنی می باشد. بر این اساس نیاز به بازنگری در دروس و سرفصل مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی ضروری به نظر می رسد و هر چه سریع تر بایستی نسبت به بروز رسانی آن اقداماتی به عمل آید.

واژگان کلیدی

دروس عملی، تربیت بدنی، واحدهای درسی، اثربخشی.

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبایی

۲. دانشجوی دوره دکتری برنامه ریزی و مدیریت ورزشی دانشگاه شمال (نویسنده مسئول)

مقدمه

بدون شک نظام آموزش عالی در هر کشوری یکی از اساسی ترین و برجسته ترین نهادهای جامعه در جهت رشد و توسعه است. مهمترین رسالت این نهاد تربیت نیروی متخصص مورد نیاز جامعه، ترویج و ابقای دانش، گسترش تحقیق و فراهم ساختن زمینه ی مساعد برای توسعه است، بنابراین رسیدن به اهداف آموزشی مناسب در دوره های آموزشی مستلزم برنامه ریزی صحیح و فراهم نمودن وسایل و امکانات آموزشی می باشد. یکی از برنامه های درسی در برنامه تحصیلی بیش از ۹۰ درصد کشورهای دنیا درس تربیت بدنی است (آزمون و همکاران، ۱۳۹۰). این درس نیز همانند سایر دروس سه هدف عمده: آموزشی یا یادگیری شناختی، عاطفی و روانی- حرکتی را دنبال می کند (آذربانی و کلانتری، ۱۳۸۸). اهداف حوزه شناختی به جریان هایی که با فعالیت های ذهنی و فکری آدمی سر و کار دارند، مربوط می شود. حوزه عاطفی شامل هدف هایی است که تغییرات حاصل در علائق، نگرش ها و ارزش ها همچنین رشد ارج شناسی و سازگاری را نشان می دهد. حوزه روانی- حرکتی به زمینه مهارت های حرکتی یا حرکات بدن مربوط می شود (سیف، ۱۳۸۲). امروزه مقوله تربیت بدنی و ورزش به عنوان بخش عملی تعلیم و تربیت در نظام های مختلف دنیا از اهمیت ویژه ای برخوردار است، که دستیابی به هدف های آن صرفاً از طریق برنامه ریزی صحیح و اصولی امکان پذیر است. از آنجایی که دانشجویان به عنوان محور اصلی نظام تعلیم و تربیت در هر کشوری محسوب می شوند و پس از طی دوره تحصیل، وارد بازار کار شده و به عنوان نیروی انسانی کارشناس و کاردان به خدمت مشغول می شوند، ازاین رو تعلیم و تربیت صحیح و مناسب آنان، امری بسیار حساس به شمار می رود که این مهم در دانشگاه ها صورت می گیرد. درس تربیت بدنی و ورزش مدرسه ای به حدی اهمیت یافته که

توجه جهانی به آن رو به افزایش است و مسئولان ارشد تربیت بدنی و ورزش دنیا، به خصوص آموزش و پرورش را به چالش کشیده اند، به طوری که در چند دهه اخیر موضوع تربیت بدنی و ورزش مدرسه ای در سطر اول اولویت های برنامه ای و پژوهشی بسیاری از کشورها و نهادهای بین المللی قرار گرفته است (بیلی، ۲۰۰۶).

همانطور که ذکر شد در نظام تعلیم و تربیت، ضرورت وجود درس تربیت بدنی غیر قابل انکار است، زیرا تربیت جسم در کنار تربیت روح به دانش آموزان کمک می کند تا مسیر کمال را طی کنند. اگر برنامه ریزی مربوط به این درس به شکل مطلوبی انجام شود، تأثیر چشم گیری در پرورش جسمی و روحی دانش آموزان خواهد داشت (آزمون و همکاران، ۱۳۹۰). اجرای صحیح این درس در مدارس به عوامل متعددی مانند مهارت ها و سطح تخصص معلمان، میزان علاقه مندی آنها به کار خود، میزان علاقه و انگیزه شاگردان و همکاری مسئولان مدرسه و ادارات آموزش و پرورش، وجود زیر ساخت ها و اماکن و تاسیسات ورزشی مختلف و ... بستگی دارد (تاراسی و همکاران، ۱۳۹۰). سطح تخصص و مهارت دبیران و معلمان از جمله مواردی است که در اجرای این درس نقش بسیار مهمی ایفا می کند. دبیر تربیت بدنی به عنوان مجری این درس در تماس رو در رو با دانش آموزان است و میزان تحقق اهداف درس تربیت بدنی، به میزان قابل توجهی با توانایی دبیران در زمینه انتقال مطالب آموزشی و تربیتی به شاگردان ارتباط دارد. با توجه به نو بودن موضوع پژوهش و این که تحقیق مشابهی در درون کشور انجام نگرفته است به بررسی پژوهش هایی که تاکنون در این ارتباط انجام شده می پردازیم. پژوهش سجادی (۱۳۶۸)، مبین این موضوع بود که ۶۶ درصد از معلمان ورزش مدارس ابتدایی شهر تهران مدرک تحصیلی تربیت بدنی ندارند (البته باید به

برنامه های عملی رشته تربیت بدنی از دیدگاه دانشجویان چندان مناسب نیست و پاسخگوی نیازهای دانشجویان نمی باشد. وی همچنین در بخش دیگری از تحقیق خود اینگونه ابراز می کند که دانش فنی و تخصصی مسئولان تربیت بدنی، معلمان و مربیان ورزش مناسب نبوده و از کیفیت پایینی در انتقال مطالب همراه است. فرجی و همکاران (۱۳۹۱) طی پژوهشی به بررسی تناسب سرفصل دروس مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی با نیازهای دبیران تربیت بدنی در راستای استعدادیابی ورزشی دانش آموزان پرداخته و به این نتیجه رسیده اند که دروس دوره کارشناسی در مرتفع کردن نیازهای درس تربیت بدنی در مدارس در راستای استعدادیابی ورزشی مؤلفه های لازم را دارا نمی باشد و پاسخگوی این امر نیست. همچنین از دیدگاه دبیران تربیت بدنی، دروس مقطع کارشناسی در راستای استعدادیابی ورزشی، فاقد تناسب می باشند. هیزا و همکاران (۲۰۰۸) در ارزیابی دانش مورد نیاز دبیران تربیت بدنی مقطع متوسطه بیان کردند که دارا بودن دانش روز و استفاده از نتایج تحقیقات علمی در آموزش می تواند در برطرف کردن نیازهای این درس در مدارس نقش مؤثر داشته باشد. همچنین از عوامل مؤثر در این راه: بازنگری و به روز کردن واحدها و سرفصل های رشته تربیت بدنی در دانشگاه ها را اعلام کرده اند. کارلسون^۲ (۱۹۹۵) در تحقیق خود بیان می دارد که نگرش ها به درس تربیت بدنی و ورزش مدرسه ای و ادراکات از آن تحت تأثیر متغیرهای مهم از جمله سن، جنسیت، محتوای برنامه درسی، مهارت و تخصص دبیر تربیت بدنی و ... دارد. همچنین آقایی (۱۳۷۶) در بخشی از تحقیق خود اینگونه بیان می کند که کیفیت تدریس اساتید دروس عملی در مرتفع کردن نیازهای آموزشی دانشجویان تربیت بدنی از کیفیت چندانانی برخوردار نمی باشد. بنا به گفته مشرف جوادی (۱۳۷۹) در حال حاضر تحولات چشمگیری در تربیت بدنی و ورزش

این امر اشاره داشت که این موضوع در حال حاضر مرتفع گردیده و تعداد کمی از دبیران تربیت بدنی دارای گرایش یا رشته غیر مرتبط می باشند). پژوهش کریمی (۱۳۶۹) در خصوص بررسی وضعیت ورزش دبیرستان های دخترانه تهران انجام شده، کمبود معلمان متخصص را یکی از مشکلات ارائه این درس دانسته است. همچنین جلیلی (۱۳۶۹) در پژوهشی در خصوص وضعیت درس تربیت بدنی در شهرستان باختران، (کرمانشاه) بیان کرده است که از میان معلمان ورزش، ۲۵ درصد دارای صلاحیت علمی و تخصصی لازم نیستند. در پژوهش های دیگری در این مورد همتی نژاد (۱۳۶۹) در استان گیلان و سلطانی و هادی پور (۱۳۸۱) در استان چهارمحال و بختیاری به این نتیجه رسیده اند که کمبود شدید معلم متخصص، مهمترین مشکل درس تربیت بدنی در مدارس می باشد. تحقیقاتی که در سال های دورتر صورت گرفته همگی بیانگر این واقعیت هستند که کمبود نیروی متخصص و علمی در آموزش و پرورش باعث پایین بودن سطح آموزش و نا مناسب بودن شرایط کلاس های تربیت بدنی می باشد، اما این حقیقت را نباید انکار کنیم که در سالهای اخیر با وجود افزایش تعداد دبیران و معلمان تحصیل کرده و متخصص در رشته تربیت بدنی همچنان مشکل کلاس های درس تربیت بدنی در مدارس پابرجاست و تغییر چندانی در وضعیت آن صورت نگرفته است. طبق پژوهش کوزه چیان (۱۳۷۹) پایین بودن کیفیت آموزش معلمان تربیت بدنی و کیفیت تخصصی آن ها نه تنها در مقاطع تحصیلی آموزش و پرورش مشهود است، بلکه دانشکده های تربیت بدنی کشور نیز از لحاظ کمی و کیفی با مشکل نیروی انسانی متخصص مواجه اند. شاید این کمبود یکی از عوامل تأثیر گذار بر پایین بودن کیفیت تخصصی دبیران تربیت بدنی در بعد ارائه دروس عملی می باشد. آقایی (۱۳۷۶) در پژوهشی تحت عنوان بررسی وضعیت آموزشی رشته تربیت بدنی از دیدگاه دانشجویان رشته تربیت بدنی به این نتیجه رسید که

1. Hayes
2. Carlson

کشور ایجاد شده است. اکثر تحقیقات انجام شده در داخل کشور در خصوص تربیت بدنی مدارس، بیانگر پایین بودن سطح تخصص، مهارت و مدرک تحصیلی معلمان این درس می باشد.

تاراسی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی با عنوان توصیف و مقایسه میزان تحقق اهداف درس تربیت بدنی در مدارس این گونه بیان می کنند که میزان تحقق اهداف تکامل جسمانی در دانش آموزان مقطع دبیرستان در بخش شهری و روستایی در سطوح بسیار پایینی است که ضعف دبیران در انتقال مهارت های عملی در ساعات تربیت بدنی و نحوه آموزش و تدریس درس تربیت بدنی را از جمله عوامل تأثیر گذار در تکامل هدف جسمانی بر شمرده اند. ذوالاكتاف و همکاران (۱۳۸۳) در تحقیقی به روزآمد کردن برنامه درسی دوره کارشناسی تربیت بدنی از دیدگاه اعضای هیأت علمی پرداخته اند. آنها در مطالعه کیفی خود و در بخش نقاط ضعف برنامه های موجود چنین بیان کرده اند که بی توجهی به نیازهای بازار کار، عدم تناسب و ناکارآمدی دانش آموختگان، جامع نبودن و به روز نبودن برنامه ها به ترتیب در اولویت قرار دارند. همچنین در بخش دیگری از تحقیق خود و در خصوص با دلایل تغییر برنامه های موجود به ترتیب عوامل ضرورت پاسخگویی به نیازهای جامعه، ضرورت راه اندازی گرایش های جدید، اصلاح ضعف های موجود در برنامه و اجتناب ناپذیر بودن نیاز به تغییر را بیان نموده اند. علیزاده و نصیری (۱۳۷۹) و جاویدپور (۱۳۷۹) در گزارش های خود به بی توجهی نسبت به برنامه های موجود در رشته تربیت بدنی و عدم همخوانی آن با نیازهای جامعه و دانش آموزان تأکید داشته اند. کوزه چیان (۱۳۷۹) پیشنهاد نموده است که باید یک بازنگری اساسی در سر فصل دروس، تعداد دروس و واحدهای عملی و نظری دوره کارشناسی تربیت بدنی

صورت گیرد. بروس^۱ (۲۰۰۵) در پژوهش خود به انتخاب هدف های درسی متناسب با نیازهای فردی و اجتماعی دانش آموزان در نیوزلاند تأکید کرده است. رامیز^۲ (۲۰۰۹) در تحقیق خود با عنوان نگرش ها به درس تربیت بدنی از نظر دانش آموزان راهنمایی و متوسطه ترکیه، لذت بخش بودن و مفرح بودن کلاس درس تربیت بدنی را عاملی برای اولویت قرار دادن برنامه های خود می داند که محتوای درس و معلم ورزش از عوامل تأثیر گذار بر آن است. کی یانگ^۳ و همکاران (۲۰۱۰) در پژوهشی در خصوص ویژگی های مورد نیاز برای دبیران تربیت بدنی در مدارس بیان می کنند که دارا بودن دانش روز در زمینه رشته های ورزشی و ارائه آموزش علمی از عوامل برتری و رضایت دبیران تربیت بدنی در مدارس می باشد. گوران^۴ و همکاران (۲۰۱۳) طی پژوهشی به بررسی اثربخشی درس تربیت بدنی بر اساس توانایی های حرفه ای معلمان پرداخت کرده اند و در نتایج تحقیق خود بیان کرده اند، دانش آموزانی که تحت تعلیم دبیران حرفه ای تر و معجز تر قرار داشتند، به طرز معناداری نسبت به گروهی که از این امتیاز برخوردار نبوده، پیشرفت چشمگیری داشته اند که در نهایت عامل حرفه ای بودن دبیر ورزش و دوره هایی که این دبیران پشت سر گذاشته اند (واحدهای درسی) عامل تعیین کننده در این پژوهش به شما رفته است. تودور^۵ (۲۰۰۱) در پژوهشی به بررسی ارتقای اثربخشی دروس تربیت بدنی به عنوان عامل محرک در ارتقای خلاقیت دانش آموزان پرداخته و در نتایج تحقیق خود ابراز داشته است دبیران و مربیان ورزشی که دارای استراتژی، تخصص و طرح درس قوی تری بوده اند، در راه پرورش خلاقیت دانش آموزان موفق تر می باشند. لازم است به این نکته

1. Burrows
2. Ramiz
3. Kyoung
4. Goran
5. Tudor

نماید یا خیر؟ و آیا به تخصصی‌تر کردن دروس عملی ارائه شده نیاز می‌باشد؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی - مقایسه‌ای می‌باشد که به بررسی تفاوت دیدگاه دبیران تربیت بدنی در زمینه مرتفع کردن نیازهای آموزشی درس تربیت بدنی در مدارس می‌پردازد. این پژوهش از نوع تحقیقات پیمایشی می‌باشد که جمع‌آوری اطلاعات به صورت میدانی و با بهره‌گیری از پرسش‌نامه انجام پذیرفت. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، براساس پرسش‌نامه‌ای است که آقایی (۱۳۷۶) در پژوهش خود مورد استفاده قرار داده. البته لازم به ذکر است و پرسش‌نامه یاد شده با توجه به اهداف پژوهش بروز رسانی گردید. سپس اصلاحاتی بر روی آن انجام و سؤالاتی نیز بدان افزوده شد و روایی آن به صورت صوری و محتوایی از دیدگاه ۸ نفر از کارشناسان و صاحب‌نظران تربیت بدنی و علوم ورزشی مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. پرسش‌نامه شامل ۲ بخش بود که بخش اول مربوط به اطلاعات جمعیت‌شناختی و بخش دوم در چهار قسمت تنظیم شد که قسمت اول مربوط به میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی تربیت بدنی در مدارس، قسمت دوم مربوط به میزان تحقق اهداف دوره کارشناسی تربیت بدنی در فارغ‌التحصیلان، قسمت سوم مربوط به هفت درس ورزشی پیشنهادی توسط محقق و قسمت چهارم مربوط به میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی می‌باشد. پرسش‌نامه مورد نظر شامل ۲۹ سؤال بود. پایایی سؤالات پرسش‌نامه از طریق آلفای کرونباخ و با اجرای مطالعه راهنما ($\alpha=0/70$) به دست آمد. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دبیران تربیت بدنی سطح شهر تبریز تشکیل می‌دادند که تعداد آن‌ها در زمان تحقیق برابر با ۶۵۰ نفر بود. بر اساس جدول کرجسای و مورگان حجم نمونه آماری ۲۴۲ نفر مشخص گردید که ۲۲۳ پرسش‌نامه تکمیل شده برگشت داده شد.

اشاره کرد که هر سه عامل فوق یعنی استراتژی، طرح درس و تخصص قوی تر جز با گذراندن دوره‌ها و واحدهای مطابق با نیاز افراد حاصل نمی‌شود. با توجه به شرایط ساعت درس تربیت بدنی در آموزش و پرورش که کلاس بیشتر بر بخش عملی متکی می‌باشد و اینکه کتاب و برنامه خاصی برای تدریس وجود ندارد، توانایی‌های تخصصی و مهارتی دبیران ورزش بیشتر در حیطه عمل آزموده می‌شود و دانش نظری آن‌ها در شرایط فعلی کلاس‌های تربیت بدنی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. بر این اساس هر قدر توانایی مهارت‌های عملی آموخته شده در دوره‌های کارشناسی و کاردانی معلمان بالاتر باشد، موفقیت آن‌ها در ساعات درس تربیت بدنی در مدارس بیشتر خواهد بود و در نتیجه بهره‌وری کار دبیران تربیت بدنی افزایش خواهد یافت. بطور کلی اگر بخواهیم منظور خود را از کارایی دبیران تربیت بدنی در این پژوهش بیان کنیم، این است که آیا دروس عملی مختلفی که دبیران تربیت بدنی در زمان تحصیل خود در دوره تحصیلی کارشناسی می‌گذرانند، پاسخگوی نیازهای آموزشی آنان در زمان آموزش در مدارس می‌باشد و یا نیاز بر تاکید بیشتری بر آموزش این دروس در دوره‌های تحصیلی است؟ با مرور ادبیات و پیشینه پژوهش در پژوهش حاضر محققان جویای این موضوع از دیدگاه دبیران تربیت بدنی شاغل در آموزش و پرورش می‌باشند که چرا تغییری در کیفیت ساعت درسی تربیت بدنی در مدارس ایجاد نشده است. با این‌که به نظر می‌رسد سطح تحصیلات و تخصص معلمان تربیت بدنی در سال‌های اخیر افزایش یافته است.

در این تحقیق پژوهشگران برآنند که پاسخ‌گوی این سؤالات باشند که آیا دروس تخصصی عملی دوره کارشناسی چه از نظر تعداد واحد درسی و چه از نظر ساعات آموزش در هفته، یادگیری و مهارت لازم را در دانش‌آموختگان این رشته که بخش اعظم آنها مشغول تدریس درس تربیت بدنی در مدارس می‌باشند، ایجاد می‌

-اسمیرنوف جهت بررسی طبیعی بودن داده ها) جهت تحلیل داده ها استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

در جدول شماره ۱ اطلاعات مربوط به جنسیت نمونه تحقیق آورده شده است.

به دلیل وسعت و پراکندگی جغرافیایی زیاد در نمونه مورد بررسی، نمونه گیری به صورت تصادفی - خوشه ای و از طرفی با توجه به نسبت دبیران شاغل در هر ناحیه انجام پذیرفت. از آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد، نمودارها و جداول) و آمار استنباطی (آزمون t تک متغیره، آزمون خی دو، رتبه بندی فریدمن و آزمون کولموگروف

جدول ۱. اطلاعات مربوط به جنسیت نمونه پژوهش

جنسیت	فراوانی	درصد
مرد	۱۳۴	۶۰/۰۸
زن	۸۹	۳۹/۹۲
مجموع	۲۲۳	۱۰۰

همانطور که در جدول شماره ۱ مشاهده می گردد، ۶۰/۰۸ درصد یا به عبارتی ۱۳۴ نفر از نمونه پژوهش را دبیران تربیت بدنی مرد تشکیل می دهند و ۳۹/۹۲ درصد از نمونه پژوهش را دبیران تربیت بدنی زن تشکیل می دهند.

جدول ۲. فراوانی مربوط به سن نمونه پژوهش

گروه سنی	فراوانی	درصد فراوانی
بین ۲۰-۳۰	۸۴	۳۷/۶۷
بین ۳۱-۳۵	۶۷	۳۰/۰۵
بین ۳۶-۴۰	۴۲	۱۸/۸۳
بیش از ۴۰ سال	۳۰	۱۳/۴۵
مجموع	۲۲۳	۱۰۰

همان طور که می توان از جدول ۲ استنباط کرد، بیشترین فراوانی در گروه سنی ۲۰-۳۰ سال با ۳۷/۶۷ درصد و کمترین فراوانی مربوط به گروه سنی بیش از ۴۰ سال با ۱۳/۴۵ درصد می باشد. در جدول ۳ فراوانی مربوط به زمان فارغ التحصیلی دبیران و سابقه تدریس دبیران ارائه شده است.

جدول ۳. فراوانی مربوط به زمان فارغ التحصیلی و سابقه تدریس دبیران تربیت بدنی

سابقه تدریس	فراوانی	درصد فراوانی	زمان فارغ التحصیلی	فراوانی	درصد فراوانی
کمتر از ۵ سال	۹۱	۴۰/۸۲	کمتر از ۵ سال	۷۹	۳۵/۴۲
۵-۱۰ سال	۵۶	۲۵/۱۱	۵-۱۰ سال	۵۷	۲۵/۵۸
۱۰-۱۵ سال	۵۱	۲۲/۸۶	۱۰-۱۵ سال	۵۵	۲۴/۶۶
بیش از ۱۵ سال	۲۵	۱۱/۲۱	بیش از ۱۵ سال	۳۲	۱۴/۳۴
مجموع	۲۲۳	۱۰۰	مجموع	۱۰۳	۱۰۰

همان طور که مشاهده می شود، ۴۰/۸۲ درصد از افراد دارای سابقه کمتر از ۵ سال می باشند و کمترین

زمان فارغ التحصیلی) آنان بود. در جدول شماره ۴، به مقایسه دیدگاه‌های دبیران تربیت بدنی نسبت به میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس پرداخت شده است.

فراوانی مربوط به دبیران با سابقه بیش از ۱۵ سال با ۲۲/۸۶ درصد می باشد. در متغیر زمان فارغ التحصیلی، بیشترین فراوانی مربوط به دبیرانی است که کمتر از ۵ سال از زمان فارغ التحصیلی آنان سپری شده و کمترین فراوانی مربوط است به دبیران تربیت بدنی با سابقه کار بیش از ۱۵ سال (از

جدول ۴. مقایسه دیدگاه‌های دبیران تربیت بدنی نسبت به میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس

سطح متوسط	میانگین	درجه آزادی	t	سطح معناداری
۲/۵	۳/۱۷	۲۲۲	۸/۴۲	۰/۷۱۵

بنابراین بین میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس از نظر دبیران تربیت بدنی تفاوت وجود دارد. در جدول ۵، اطلاعات مربوط به فرضیه دوم پژوهش مبنی بر مقایسه عدم اثربخشی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در مرتفع کردن نیازهای فارغ التحصیلان، ارائه شده است.

به منظور بررسی فرضیه اول پژوهش یعنی مقایسه دیدگاه دبیران تربیت بدنی در رابطه با میزان همخوانی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس، از آزمون t تک متغیره در سطح معنی داری (α= ۰/۰۵) استفاده شد. با توجه به این که میانگین به دست آمده (۳/۱۷) از میانگین متوسط (۲/۵) بزرگتر بوده و t به دست آمده نیز از مقدار بحرانی بزرگتر و معنادار است، فرضیه محقق مورد تایید قرار می گیرد.

جدول ۵. توصیف اولویت گویه‌های عامل مدیریت تیمی و فردی

سطح متوسط	میانگین	درجه آزادی	t	سطح معناداری
۲/۵	۲/۷۴	۲۲۲	۰/۳۳۲	۰/۰۴۱

دوره کارشناسی تربیت بدنی در مرتفع کردن نیازهای فارغ التحصیلان از اثربخشی کافی برخوردار نبوده و پاسخگوی این امر نیست.

جدول شماره ۶، بررسی تفاوت دیدگاه‌های دبیران تربیت بدنی در رابطه با عدم تناسب دروس عملی دوره کارشناسی رشته ی تربیت بدنی و علوم ورزشی با نیازهای آنان ارائه شده است.

به منظور بررسی معناداری اثر بخشی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در مرتفع کردن نیازهای فارغ التحصیلان از آزمون t تک متغیره با α= ۰/۰۵ استفاده شد. با توجه به این که میانگین به دست آمده (۲/۷۴) از میانگین متوسط (۲/۵) بزرگتر بوده و t به دست آمده نیز از مقدار بحرانی کوچک تر است، بنابراین فرضیه محقق مورد تایید قرار می گیرد. بدین معنی که اهداف دروس عملی

جدول ۶. مقایسه دیدگاه‌های دبیران تربیت بدنی در رابطه با میزان عدم تناسب دروس عملی دوره ی کارشناسی با نیازهای آنان

سطح متوسط	میانگین	درجه آزادی	t	سطح معناداری
۲/۵	۲/۹۴	۲۲۲	۸/۶۱۸	۰/۰۰۱

که میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در بین دبیران تربیت بدنی متفاوت بوده و نشان از ناکافی بودن و عدم تناسب تعداد دروس و واحدهای ارائه شده برای دبیران تربیت بدنی می باشد.

در جدول ۷، دیدگاه دبیران تربیت بدنی نسبت به دروسی که از طرف محقق ارائه شده و می تواند پاسخگوی نیازهای آنان در مدارس باشد آورده شده است

به منظور بررسی میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی در بین دبیران تربیت بدنی، از آزمون t تک متغیره با $\alpha = 0/05$ استفاده شد. با توجه به اینکه میانگین به دست آمده (۲/۹۴) از میانگین متوسط (۲/۵) بزرگ تر بوده و t به دست آمده نیز از مقدار بحرانی بزرگ تر و معنادار است، بنابراین فرضیه محقق مبنی بر عدم تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی مورد تایید قرار می گیرد. بدین معنی

جدول ۷. بررسی و رتبه بندی هفت درس ورزشی پیشنهادی توسط محقق به منظور رفع نیازهای درس تربیت بدنی در مدارس

رتبه بندی دروس	رتبه	میانگین رتبه ها	سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار خی دو	دروس پیشنهادی
سوم	۴/۱۶	۰/۰۰۰۱	۳	۵۲/۲۷	دو واحد درس اسکیت	
پنجم	۳/۴۲	۰/۰۰۰۱	۳	۶۱/۲۰	دو واحد درس بدمینتون	
ششم	۴/۲۲	۰/۰۰۰۱	۳	۷۶/۳۷	دو واحد درس شطرنج	
هفتم	۳/۳۵	۰/۰۰۰۱	۳	۷۶/۶۱	دو واحد درس بازی های دبستانی	
دوم	۴/۴۵	۰/۰۰۰۱	۳	۵۳/۹۳	دو واحد درس تمرین با وزنه	
چهارم	۳/۴۸	۰/۰۰۰۱	۳	۱۳۵/۶۴	دو واحد درس ایروبیک	
اول	۴/۹۲	۰/۰۰۰۱	۳	۳۳/۷۳	دو واحد درس تنیس خاکی	

نتایج رتبه بندی مهمترین دروسی که از طرف محقق پیشنهاد گردیده، مشاهده می شود که عناوینی مثل تنیس خاکی (۴/۹۲)، تمرینات با وزنه (۴/۴۵)، اسکیت (۴/۱۶) و ایروبیک (۳/۴۸) دروسی هستند که اخیراً و طی چند سال گذشته بیشتر مورد توجه قرار گرفته اند و بنا به اظهارات دبیران تربیت بدنی مرتفع کننده نیازهای آنان به شمار می روند.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی تناسب و انطباق سرفصل دروس عملی مقطع کارشناسی با نیازهای دبیران تربیت بدنی در مدارس صورت گرفت. یافته های تحقیق نشان می

همانطور که از جدول فوق بر می آید، با اجرای آزمون خی دو بر روی هر یک از دروس پیشنهادی از طرف محققان، به بررسی این فرضیه پرداخته شد که با افزودن دروس فوق به برنامه درسی دوره کارشناسی در راستای مرتفع کردن نیازهای دبیران تربیت بدنی تفاوتی ایجاد می شود یا خیر؟ نتایج مبین این بود که وجود تمامی دروس یاد شده تفاوت معناداری (۰/۰۰۰۱) را در مرتفع کردن نیازهای دبیران تربیت بدنی ایجاد می کند، بدین معنی که وجود این دروس در سرفصل های دوره کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی، می تواند بخشی از نیازمندی های آنان را در مدارس مرتفع سازد. همچنین با

مقاطع تحصیلی آموزش و پرورش مشهود است، بلکه دانشکده‌های تربیت بدنی کشور نیز از لحاظ کمی و کیفی با مشکل نیروی انسانی متخصص مواجه‌اند. شاید این کمبود یکی از عوامل تأثیرگذار بر پایین بودن کیفیت تخصصی دبیران تربیت بدنی در بُعد ارائه دروس عملی می‌باشد که این فرضیه تحقیق حاضر را تأیید می‌کند. آقایی (۱۳۷۶) در پژوهشی تحت عنوان بررسی وضعیت آموزشی رشته تربیت بدنی از دیدگاه دانشجویان رشته تربیت بدنی به این نتیجه رسید که برنامه‌های عملی رشته تربیت بدنی از دیدگاه دانشجویان چندان مناسب نیست و پاسخگوی نیازهای دانشجویان نمی‌باشد. وی همچنین در بخش دیگری از تحقیق خود اینگونه ابراز می‌کند که دانش فنی و تخصصی مسئولان تربیت بدنی، معلمان و مربیان ورزش مناسب نبوده و از کیفیت پایینی در انتقال مطالب همراه است که نتایج این پژوهش نیز نتیجه تحقیق حاضر را تأیید می‌کند. در بخش دیگری از پژوهش پیش رو، اثر بخشی اهداف دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در مرتفع کردن نیازهای در فارغ‌التحصیلان، بررسی شده است. در تأیید این موضوع پژوهش‌هایی انجام شده که از آن جمله ذوالاکتاف، کارگرفرد و کرمی (۱۳۸۳)، هیز و همکاران (۲۰۰۸)، تودور (۲۰۱۱) و گوران و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقاتی جداگانه، به روزآمد کردن برنامه درسی دوره کارشناسی تربیت بدنی از دیدگاه اعضای هیأت علمی پرداختند. آنها در مطالعه کیفی خود و در بخش نقاط ضعف برنامه‌های موجود چنین بیان کردند که بی توجهی به نیازهای بازار کار، بی تناسبی و ناکارآمدی دانش‌آموختگان، جامع نبودن برنامه‌ها و به روز نبودن برنامه‌ها به ترتیب در اولویت قرار دارند. همچنین در بخش دیگری از تحقیق خود و در خصوص دلایل تغییر برنامه‌های موجود به ترتیب عوامل ضرورت پاسخگویی به نیازهای جامعه، ضرورت راه‌اندازی گرایش‌های جدید، اصلاح ضعف‌های موجود در برنامه و اجتناب ناپذیر بودن

دهد که غالب معلمان نمونه تحقیق بر این عقیده‌اند که دروس عملی دوره کارشناسی پاسخگوی نیاز آنها برای تدریس این درس در مدارس نمی‌باشد. نتایج فرضیه اول پژوهش گویای این موضوع است که بین اهداف دروس عملی دوره کارشناسی با اهداف عمومی درس تربیت بدنی در مدارس از نظر دبیران تربیت بدنی همخوانی وجود ندارد. بنابراین باید تغییراتی در ارائه واحدهای عملی این رشته در دوره کارشناسی ایجاد گردد تا فارغ‌التحصیلان این رشته که جذب شغل معلمی می‌گردند با مهارت و تخصص بالاتری کار خود را انجام دهند.

نتایج این فرضیه با تحقیق فرجی و همکاران (۱۳۹۱) همخوانی دارد که بین دروس رشته تربیت بدنی و انطباق آن با استعدادیابی ورزشی تناسبی را گزارش نکرده‌اند. همخوانی نتایج این پژوهش با پژوهش فرجی و همکاران (۱۳۹۱) می‌تواند مبتنی بر مشابهت جامعه‌ی مورد بررسی و اجرای آن در زمان مشابه ذکر کرد. علیزاده و نصیری (۱۳۷۹) و جاویدپور (۱۳۷۹) در گزارش‌های خود به بی‌توجهی نسبت به برنامه‌های موجود در رشته تربیت بدنی و عدم هم‌خوانی آن با نیازهای جامعه و دانش‌آموزان تاکید داشته‌اند، این فرضیه پژوهش با تحقیقات فوق همخوانی دارد. در تأیید این مسئله تاراسی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی با عنوان توصیف و مقایسه میزان تحقق اهداف درس تربیت بدنی در مدارس این‌گونه بیان می‌کنند که میزان تحقق اهداف تکامل جسمانی در دانش‌آموزان مقطع دبیرستان در بخش شهری و روستایی در سطوح بسیار پایینی است که ضعف دبیران در انتقال مهارت‌های عملی در ساعات تربیت بدنی و نحوه آموزش و تدریس درس تربیت بدنی را از جمله عوامل تأثیرگذار در تکامل هدف جسمانی برشمرده‌اند که این موضوع نیز از عدم تخصص دبیران این درس نشأت می‌گیرد. در پژوهشی دیگر کوزه چیان (۱۳۷۹) عنوان می‌کند که پایین بودن کیفیت آموزش معلمان تربیت بدنی و کیفیت تخصصی آنها نه تنها در

را تایید می کند. همچنین گوران و همکاران (۲۰۱۳)؛ در تحقیق خود تاکید شده بر این موضوع که گذراندن واحدهای تخصصی و مطابق با نیازهای روز، به کارآمد کردن دبیران و مربیان ورزش می انجامد. در تایید این موضوع کوزه چیان (۱۳۷۹) در پژوهش خود پیشنهاد نموده است که بازنگری اساسی در سرفصل دروس، تعداد دروس و واحدهای عملی و نظری دوره کارشناسی تربیت بدنی صورت گیرد.

در بخش آخر یافته های این پژوهش، دیدگاه دبیران تربیت بدنی نسبت به دروسی که از طرف محقق ارائه شده و می تواند پاسخگوی نیازهای آنان در مدارس باشد، آورده شده است. در این بخش اکثر دبیران با ایجاد دروس پیشنهادی محققان در سرفصل دروس عملی دانشگاه ها موافقت کردند. علت این امر هم می تواند علاقه زیاد دانش آموزان به این رشته ها از جمله: اسکیت، بدمینتون و تنیس خاکی باشد و همچنین به علت حضور معلمان جدیدالاستخدام در دوره ابتدایی، درس بازی های دبستانی لازم و ضروری به نظر می رسد که معلمان ناگزیر باید اطلاعات و مهارت های مورد نیاز در این زمینه را از منابع خارج از دانشگاه کسب کنند. در مجموع به منظور این که درس تربیت بدنی و به طور کلی تعلیم و تربیت حرکتی بتواند به سر منزل مقصود خود برسد به ابزارهایی نیاز دارد که از جمله این ابزارها می توان به نیروی متخصص و مجرب اشاره داشت که بتواند دانش و تخصص خود را انتقال داده و نیازهای جامعه دانش آموز را برآورده سازد. همان طور که مشاهده گردید، نتایج پژوهش حاضر و پژوهش های گذشته نیز مؤید این مطلب است که تحقق نیافتن اهداف درس تربیت بدنی در مدارس و عدم تفوق دبیران در برطرف ساختن نیازهای فراگیران، نبود تخصص و کارآمدی لازم در دبیران می باشد. از علل ناکارآمد بودن مربیان می توان به عدم هماهنگی نظام آموزشی دانشگاه و آموزش و پرورش در تعیین سرفصل

نیاز به تغییر را بیان نمودند. در بخش دیگر از این تحقیق نیز به عدم تناسب برنامه های تربیت بدنی با نیازهای جامعه و دانش، تاکید شده است. همچنین آقایی (۱۳۷۶) در بخشی از تحقیق خود این گونه بیان می کند که کیفیت تدریس اساتید دروس عملی در مرتفع کردن نیازهای آموزشی دانشجویان تربیت بدنی از کیفیت چندانی برخوردار نمی باشد. که این مسئله نیز شاید به عنوان یکی از عوامل ناکارآمدی دانش آموختگان این رشته باشد. همچنین این فرضیه از پژوهش با تحقیق فرجی، صادقی و توکلی (۱۳۹۱) و کی یانگ و همکاران (۲۰۱۰) همخوانی دارد که در پژوهش خود اینگونه مطرح کرده اند که دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی فاقد محتوای لازم در مرتفع کردن نیازهای فارغ التحصیلان در راستای استعدادیابی ورزشی فاقد محتوای لازم است.

در بخش دیگر این تحقیق، میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در بین دبیران تربیت بدنی مقایسه شده و این نتیجه به دست آمده است که میزان تناسب دروس عملی دوره کارشناسی تربیت بدنی در بین دبیران تربیت بدنی متفاوت بوده و نشان از ناکافی بودن و عدم تناسب تعداد دروس و واحدهای ارائه شده برای دبیران تربیت بدنی می باشد. در واقع اکثر دبیران بر این عقیده اند که دروس عملی ارائه شده در دوره کارشناسی باعث ایجاد تخصص مورد نیاز برای انجام وظایف شغلی نمی گردد و باید تغییراتی در سرفصل این دروس ایجاد گردد. نتایج پژوهش کودزی و همکاران (۱۹۸۶) تحت عنوان بررسی شرایط کنونی و رویه های توسعه برنامه های تربیت معلم تربیت بدنی در کشور غنا این گونه ابراز می کند که تربیت مناسب مربیان تربیت بدنی با مشکلاتی از جمله: کمبود منابع انسانی مناسب به منظور تدریس دروس به ویژه در بخش عملی و ضعف در سرفصل و برنامه های درسی همراه می باشد؛ با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد و آن

دروس بعد ها در مدارس استفاده کرده و فراگیران را منتفع سازند. پس در نهایت می توان عنوان داشت که سرفصل دروس در مقطع کارشناسی تربیت بدنی نیاز به بازبینی داشته و بایستی سریعاً در این راستا اقداماتی صورت پذیرد تا بتوان نسل دانشجویی را که در حال ورود به دانشگاه در این رشته تحصیلی می باشند را منتفع کرد تا بتوانند پاسخگوی نیازهای روز و جامعه دانش آموز و تربیت بدنی در مدارس باشند.

دروس ارائه شده در دوره کارشناسی رشته تربیت بدنی اشاره کرد. همان طور که مشاهده می شود اکثر نیروهای تحصیل کرده در رشته تربیت بدنی جذب آموزش و پرورش می شوند و این در حالی است که بیشتر این نیروها دروس و سرفصل های مربوط به دبیری و مربیگری تربیت بدنی را سپری نمی کنند، هر چند اکثر دروس در گرایش های مختلف رشته تربیت بدنی در مقطع کارشناسی مشابه است ولی نحوه ارائه آن ها متفاوت بوده و کمتر به صورتی آموزش ها ارائه می شوند که دانشجویان بتوانند از این

منابع

- آذربانی، احمد و کلانتری، رضا (۱۳۸۸). "روش تدریس تربیت بدنی در مدارس". تهران: انتشارات آوای ظهور، چاپ اول.
- آزمون، جواد؛ مظفری، امیر احمد و هادوی، سیده فریده (۱۳۹۰). "مقایسه ادراکات دانش آموزان دوره های مختلف تحصیلی ایران از تربیت بدنی و ورزش مدرسه ای". نشریه علمی-پژوهشی المپیک، سال نوزدهم، شماره ۲.
- آقایی، نجف (۱۳۷۶). "بررسی وضعیت آموزشی رشته تربیت بدنی از دیدگاه دانشجویان". پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس.
- تاراسی، ذبیح الله؛ رضایی تبار، سمیه؛ صادقی، رضا و ظفری، اردشیر (۱۳۹۰). "توصیف و مقایسه میزان تحقق اهداف درس تربیت بدنی در بین پایه های مختلف مقطع متوسطه". ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی. ویژه نامه ورزش پرورشی.
- جاویدپور، سیروس (۱۳۷۹). "بررسی میزان انطباق برنامه های درسی دوره کاردانی تربیت بدنی با نیازهای فارغ التحصیلان از دیدگاه دبیران راهنمایی، دبیرستان و کارشناسان تربیت بدنی شهر اصفهان". پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه اصفهان.
- جلیلی، قوام الدین (۱۳۶۹). "بررسی عوامل مانع پیشرفت درس تربیت بدنی در مقاطع راهنمایی در شهر باخران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- ذوالاکتاف، وحید؛ کارگر فرد، مهدی و کرمی، حمیدرضا (۱۳۸۳). "روزآمد کردن برنامه درسی تربیت بدنی از دیدگاه اعضای هیأت علمی". نشریه علمی-پژوهشی المپیک، سال دوازدهم، شماره ۲.
- سجادی، نصرالله (۱۳۶۸). "بررسی نحوه اجرای درس تربیت بدنی در مدارس ابتدایی مناطق بیست گانه شهر تهران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- سلطانی، بیات و هادی پور، مؤگان (۱۳۸۱). "بررسی تنگناها و مشکلات موجود درس تربیت بدنی در استان چهارمحال بختیاری از دیدگاه مدیران و دبیران تربیت بدنی". پایان نامه کارشناسی ارشد (چاپ شده)، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
- سیف، علی اکبر (۱۳۸۲). "اندازه گیری، سنجش و ارزشیابی آموزشی". نشر دوران.
- علیزاده، محمدعلی و نصیری، خلیل (۱۳۷۹). "بررسی مشکلات شغلی دانش آموختگان رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی". نشریه علمی-پژوهشی حرکت، شماره ۷.
- فرجی، رضا؛ صادقی، رضا و توکلی، سید کامل (۱۳۹۱). "آیا سرفصل دروس مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی متناسب با نیازهای دبیران تربیت بدنی در راستای استعدادیابی ورزشی است؟". مقاله پذیرفته شده در دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی. تهران: دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران.

- کریمی، فریبا (۱۳۶۹). "بررسی وضعیت جاری ورزش در دبیرستان‌های دخترانه تهران". با همکاری اداره کل تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش.
- کوزه چیان، هاشم (۱۳۷۹). "بررسی وضعیت آموزشی دانشجویان دانشکده های تربیت بدنی کشور". نشریه علمی-پژوهشی حرکت، شماره ۴.
- مشرف جوادی، بتول (۱۳۷۹). "توصیف و مقایسه برنامه‌های آموزشی رشته تربیت بدنی چند دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی منتخب جهان و ایران". نشریه علمی-پژوهشی حرکت، شماره ۴.
- همتی نژاد، مهر علی (۱۳۶۹). "تجزیه و تحلیل و ارزشیابی برنامه‌های تربیت بدنی مدارس استان گیلان". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- Bailey R. (2006). Physical Education and Sport in Schools: A Review of Benefits and Outcomes. Journal of School Health, October 2006, Vol. 76, No. 8
- Burrows L. (2005). Proposed Key Competencies and Health and Physical Education in the New Zealand Curriculum. New Zealand Ministry of Education, Accessed From http://www.tki.org.nz/r/nzcurriculum/references_e.php
- Carlson, T. (1995) We Hate Gym: Student Alienation From physical Education. Journal of Teaching in Physical Education, 14: 467-71.
- Hayes S, Capel S, Katene W, Cook P. (2008). An examination of knowledge prioritisation in secondary physical education teacher education courses. Teaching and Teacher Education 24, 330-342.
- Kyoung O H, Terry L. Rizzo, Hosung S, Dong-Hwa C, Sung-Je P, Qiang L (2010). Preservice physical education teachers' attributes related to teaching a student labeled ADHD. Teaching and Teacher Education, 26, 885-890.
- Obrusnk, I. (2008) Physical educators' beliefs about teaching children with disabilities. Perceptual and Motor Skills, 106, 637-644.
- Ramiz, A (2009). Attitude toward Physical Education and Class Preferences of Turkish Secondary and High School Students. Elementary Education Online, 8(1), 2-8.
- Ristić G, Orlić D, Madić D, Cvetković M, Marić D, Andrašić S, Buncić V. (2013). The efficiency of physical education depending on the professional competence of teachers. Physical Education and Sport Vol. 11, No 1, pp. 65 – 72.
- Tudor V. (2011). The increase of physical education lesson efficiency by developing pupils' imagination and creativity. Bulletin of the Transilvania University of Brasov, Series VIII: Art • Sport • Vol. 4 (53)

The study of practical courses efficiency to meet B.A. syllabuses from Physical Education teachers' view points

Reza Faraji¹, Reza Sadeghi^{2*}

(Received: 24 September 2013 Accepted: 24 April 2014)

Abstract

This article aims to study practical efficiency to meet the syllabuses from physical education teachers' viewpoints. The statistical population of this research was all physical education teachers of Tabriz that its included 650 person. The statistical sample based on Morgan table was estimated 245 teachers that 223 questionnaires were collected correctly. Sampling was done by cluster-random method. Analyzing of data was done by one sample t test and descriptive statistical method. Data collecting was done by a researcher made questionnaire included 29 items. Its validity was confirmed by 8 physical education and sport science specialists and experts. Reliability of this questionnaire was estimated 0/72 by Alpha- Cronbach. The results showed that there is differences between the goals of practical courses of physical education with public goals of physical education from the teacher's viewpoint. Practical courses of physical education can't meet the requirements of physical education in schools. And finally there is significant difference between the match of courses and the teachers' requirements. Based on results, the courses of physical education needs to necessary and basic revise to match with physical education in schools.

Keywords

Physical Education, Efficiency, Educational Courses.

1. M.A. Physical Education

2. Ph.D. candidate, Sport Management Shomal University

Email: r.sadeghi1989@gmail.com